

<p>ΗΣΑΙΑΣ 52.13-53-12</p>		
<p>¹³ ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα</p>		<p>¹³ הִנֵּה יִשְׁכִּיל עֲבָדֵי יְרוּם וְנִשְׂא וְנִבְּה מְאֹד :</p>
<p>¹⁴ ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σέ πολλοὶ οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων</p>		<p>¹⁴ כִּי אֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלָיָהּ רַבִּים כֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מִרְאֵהוּ וְתֹארוֹ מִבְּנֵי אָדָם :</p>
<p>¹⁵ οὕτως θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ’ αὐτῷ καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν</p>		<p>¹⁵ כֵּן יִזְהוּ גוֹיִם רַבִּים עָלָיו יִקְפְּצוּ מַלְכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא־סִפְּרוּ לָהֶם רְאוּ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנְנוּ :</p>
<p>¹ κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη</p>		<p>¹ מִי הֶאֱמִין לְשִׁמְעַתְנוּ וְזָרוּעַ יְהוָה עַל־מִי נִגְלָתָה :</p>
<p>² ἀνηγγείλαμεν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς παιδίον ὡς ῥίζα ἐν γῆ διψώση οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ δόξα καὶ εἶδομεν αὐτόν καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος</p>		<p>² וַיַּעַל כִּי־זָנַק לְפָנָיו וְכִשְׁרָשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה לֹא־תֹאֵר לוֹ וְלֹא הָדָר וְנִרְאָהוּ וְלֹא־מִרְאָה וְנִחְמְדָהוּ :</p>
<p>³ ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον ἐκλείπον παρὰ πάντας ἀνθρώπους ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη</p>		<p>³ נִבְזָה וְחִדָּל אִישִׁים אִישׁ מִכְּאֲבוֹת וַיִּדְוַע חֲלִי וְכִמְסִתָּר פְּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזָה וְלֹא חֲשַׁבְנָהוּ :</p>
<p>⁴ οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει</p>		<p>⁴ אָכֵן חֲלִיָּנוּ הוּא נִשְׂא וּמִכְּאֲבֵינוּ סִבְלָם וְאַנְחָנוּ חֲשַׁבְנָהוּ נִגְוַע מִכָּה אֵל הֵים וּמַעֲנָה :</p>
<p>⁵ αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ’ αὐτόν τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν</p>		<p>⁵ וְהוּא מִחֻלָּל מִפְּשָׁעֵנוּ מִדְּכָא מַעֲוֹנֹתֵינוּ מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבְחִבְרָתוֹ נִרְפָּא־לָנוּ :</p>
<p>⁶ πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτόν</p>		<p>⁶ כָּלֵנוּ כְּצֹאן תְּעִינֵנוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פְּנִינֵנוּ וַיִּהְיֶה הַכְּנִיעַ בּוֹ אֶת עֵזוֹ</p>

ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν		כָּלֵנוּ: 7 נָגַשׁ וְהוּא נִעְנֶה וְלֹא יִפְתַּח־פִּי כִּשְׁהָ לְטַבַּח יוֹכַל וְכִרְחַל לִפְנֵי גִזְזִיתָ נְאֻלְמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּי:
7 καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἄμνός ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ		8 מַעְצֵר וּמִמְשַׁפֵּט לִקַּח וְאֶת־דִּוְרוֹ מִי יִשׁוּחַח כִּי נִגְזַר מֵאַרְץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נִנְע לָמוֹ:
8 ἐν τῇ ταπεινώσει ἢ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη τὴν γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἢ ζωὴ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον		9 וַיִּתֵּן אֶת־רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת־ עֲשִׂיר בְּמַתְיוֹ עַל לֹא־חֶמֶס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִי:
9 καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ		10 וַיְהִיָּה חֲפֵץ דְּכַאוֹ הַחֲלִי אִם־ תִּשָּׂיִם אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיךְ יָמִים וְחֲפֵץ יִהְיֶה בְּיָדוֹ יִצְלַח:
10 καὶ κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς ἐὰν δώτε περὶ ἁμαρτίας ἢ ψυχὴ ὑμῶν ᾔψεται σπέρμα μακρόβιον καὶ βούλεται κύριος ἀφελεῖν		11 מַעֲמַל נִפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׁבַּע בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עֲבָדֵי לְרַבִּים וְעֹנְנָתָם הוּא יִסְבֵּל:
11 ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει		12 לָכֵן אֶחְלַק־לוֹ בְּרַבִּים וְאֶת־ עֲצוּמִים יַחְלַק שְׁלַל תַּחַת אֲשֶׁר הֵעֲרָה לְמֹות נִפְשׁוֹ וְאֶת־פִּשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֲטָא־רַבִּים נִשָּׂא וְלִפְשָׁעִים יִפְגִּיעַ: ס
12 διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκύλα ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἢ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκεν καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη		